

[Lysholt Hansen.]

Jeg har ikke med disse ord villet afvise overenskomsten. Jeg mener sådan set, at en sukkeroverenskomst er rigtig, hvis den vel at mærke virkelig omfatter de lande, der er købere også på det frie marked, men det gør den jo ikke. USA er bl. a. ikke omfattet, og en række andre lande, som er købere, er ikke omfattet af den, og jeg vil gerne høre ministerens udtalelse.

Jeg så sådan set helst forslaget behandlet i et udvalg, men jeg kan jo se, at der reelt faktisk ingen chance er for en udvalgsbehandling herinde med det arbejdstempo, vi har på her i salen. I virkeligheden ligger det sådan, at når vi har fået dette forslag fremsat 22. april og får det til behandling i dag, den 22. maj, har vi reelt med det arbejdstempo, der er herinde, ikke en jordisk chance for overhovedet at behandle denne sag, som jeg anser for en væsentlig sag både for dansk landbrug og også for beskæftigelsen i hvert fald i det amt, jeg bor i, Maribo amt, men også i en række andre dele af landet, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan give os en acceptabel forklaring på, at dette forslag først kommer nu, når vi har underskrevet denne UNCTAD-konferences vedtagelse i oktober måned. Jeg synes, det er en lidt urimelig behandling af tinget, at vi først får forslaget til behandling her den 22. maj, selv om jeg ved, at vi har underskrevet i januar, men først reelt skal ratificere inden 1. juli.

Chr. R. Christensen: Som den forrige taler nævnte, drejer det sig om ratificering af en international overenskomst, som nu har virket fra 1. januar 1969, altså i næsten 5 måneder, og som efter min formening har virket godt, således at vi har høstet en del erfaringer og nu ønsker at tiltræde den.

Formålet er at stabilisere sukkerprisen på det frie marked. Her er forholdet det, at 88-90 pct. af verdens sukkerproduktion går til forbrug i dyrkerland eller til faste aftagere, og kun 10-12 pct. — må jeg bruge udtrykket — „skvulper rundt“ uden faste aftagere og er udsat for en konkurrence, der har fået priserne til at variere overordentlig stærkt og til at ligge så lavt, at de overhovedet ikke har nogen forbindelse

med produktionsomkostningerne. De priser, man på det frie marked — det såkaldt frie marked — får for sukkeret, er nærmest sådanne, at man må sige, at de ikke er bedre end spild. I hvert fald har de tilbud, der gives på det frie marked, igennem en række år været så lave, at de intet har med produktionsprisen at gøre og intet har med den pris at gøre, man får for den overvejende del af det sukker, man producerer.

Nu er vi begyndt at konstatere virkningen af denne overenskomst, og vi er nået så vidt — jeg indrømmer, at der også er andre grunde dertil — at medens vi ved nytår havde en pris på 32 øre pr. kg sukker, var prisen allerede i begyndelsen af marts nået op på 61 øre, dvs. allerede i løbet af de første to måneder næsten fordoblet, og senere har man haft yderligere stigning. Da Danmarks situation jo er den, at vi er om end kun svagt sukkerekspporterende, er det en væsentlig fordel for os at få en væsentlig større pris hjem for det sukker, vi eksporterer, selv om det bliver en noget mindre kvota. Det er en fordel for os indadtil, idet en del dansk industri producerer kager o. lign. og derfor for at kunne konkurrere med udlandet må have sukker til rådighed til den såkaldt frie verdenspris for overhovedet at kunne bevare konkurrenceevnen. For at holde prisen nede giver man tilskud fra sukkerpuljen, og jo lavere pris, des større tilskud, jo højere pris, des mindre tilskud. Derfor fordyrer den lave sukkerpris på det frie marked den danske forbrugers sukkerpris, hvorimod højere priser bevirker, at der er en tendens til, at vi kan opnå lavere priser herhjemme på det samlede forbrug af sukker, altså en fordel for forbrugeren.

Et andet forhold, der gør sig gældende, er, at bagere og andre mindre producenter er stillet i den situation, at de ikke kan få billigt sukker. De får altså intet tilskud. Man har motiveret det med, at det ikke har været muligt at gennemføre tilstrækkelige kontrolforanstaltninger til, at man har kunnet skaffe dem det billige sukker, og derfor er disse mindre virksomheder i en række tilfælde i en situation, hvor de ikke er konkurrencedygtige med dem, der har det billige sukker til rådighed. De er slået ud uden egen skyld. Jeg beklager dette